

Senin Yerine Ağladım 4

– KOCAMANOĞLU · 26 Mart 2012

...

Aradan altı yıl geçmişti. Satı Kadınla Ayyüce Eyvanda oturup dertleşiyorlardı.

Satı Kadın: "Ne oluyor kızım, bir türlü bize bir torun sevdirmediniz? Benim yaş ilerledi. Ecelin ne zaman kapımızı çalacağı belli olmaz. Bir rahatsızlık yok ya!" dedi.

Ayyüce "Ben de bilmiyorum Ana... Bir rahatsızlıkta yok ama..." dedi çekimser çekimser...

Satı Kadın " Hiç doktora gözükmediniz mi?" diye sordu. Ayyüce "Gözüktük... Olur diyor... Aslında pek acelesi de yok ki Ana... Koşturmaktan çocuk mu akla geliyor ki Ana! Nasıl olsa yaşımız da genç..."

Satı Kadın " Öyle deme kızım. 'Erken kalkan yol alır, erken evlenen döl alır' der atalar. İnsana servetti de, evladı da gençlikteyken elde etmek lazım... İhtiyarlıkta isteseniz de bazı şeyler elinize geçmez..." dedi.

Ayyüce mevzuyu değiştirmek istedi. "Satı Ana!" dedi.

Satı Kadın: "Söyle ay yüzlü kızım," dedi tatlı yumuşak sesiyle...

Ayyüce "Satı Ana, yaşın ilerliyor..." dedi. Satı Kadın Ayyüce'nin sözleri arasına girdi. "Kızım hayatta durmak var mıdır? Elbette yaşımız ilerleyecek. Biz yaşça yetmiş devirdik, işi bitirdik. Hele söyle bakalım. Ne söyleyecektin güzel kızım benim?" dedi.

Ayyüce "Hani diyorum ki, kutsal topraklara gidip gelsen... Diyordum," dedi.

Satı Kadın Ayyüce'ye döndü. "Kızım beni istemez mi sanırsın? Elbette gitmeyi, oraları görmeyi ben de çok isterim. Ama neyle, hangi parayla gideceksin? Biz günü birlik yaşayan, kendi yağıyla kavrulup giden insanlarız..." diyordu.

Ayyüce "Ama işin başı niyet değil mi Anne?" derken,

Satı Kadın, "Kızım tabi ki, elbette işin başı niyettir. Ama halimiz de ortada... Hem; her kişi hanesine sevdiğini davet eder. Biz o haneye ne kadar layığız ki!" diyordu. Ayyüce "Anne, aha şu kolumda ne kadar takı varsa hepsini bozdurur sana veririm, onunla gidersen, Öylece boş boş duruyorlar... Güzel bir şeye vesile olsun bari..." dedi.

Satı Kadın duygulandı, gözleri yaşardı. Ayyüce'yi göğsüne yasladı. Kendi kızı olsa acaba bu kadar sevebilir miydi? Ayyüce'yi bir ayrı seviyordu, öz kızından farksız... Onu kokladı, sevdi, okşadı... Bir süre

öyle kaldı.

Satı Kadın "Olmaz kızım. Haç bir nasip işidir, oraya parası olanlardan ziyade, çağrılanlar gider," dedi. Ve devam etti. "Beytullah'a Lebbeyk Allahümme lebbeyk -buyur Allah'ım buyur diye varmak, pervane olup dönmek, dua ve istiğfar etmek, bir mana atmosferinde Asr-ı saadet havası teneffüs etmek, elbette büyük bir saadettir. Orada tepeden tırnağa aklanıp paklanma yeridir. Cesetten ziyade ruh ve mana bakımından yenilenebilmelidir insan... Nasip... Nasip..." dedi derin bir solukla...

Ayyüce bir fırsat bulduğunda, Satı Kadınla olan konuşmalarını Celil Beye aktardı. Celil Bey Ayyüce'nin anlattıklarına tebessüm etti. "Sen de gitmek istemez misin?" dedi. Ayyüce'nin gözleri parladı. "Hiç istemez olur muyum?" Ama hepimize yetecek kadar paramız yok ki..." dedi.

Celil Bey, "Satı Ana söylemiş ya! Bu iş parayla değil, çağırma ile... Elbette, çağırılırsak mutlak bir yolu bulunur, Altı yıldır dur durak nedir bilmeden çalışıyoruz. Dua edelim de, yüce nebi bizi yanına davet etsin de, hep birlikte gidelim."dedi.

Ayyüce ve Satı Ana'da o günden sonra her dualarının içine kutsal topraklara gitmeyi de ilave ettiler. Oranın hayaliyle, aşkıyla yaşar oldular.

Celil Bey Semerkant, Buhara, Taşkent ve Fergana arasında hizmetin birinden diğerine koşturup duruyordu. Ticaret erbabından, devlet erkânına kadar birçok kişiyle tanışmış, dostlar edinmişti. Özbekistan'ın manevi imarında ipek böceği kozası gibi çalışıp duruyordu. Bazen tek ve bazen de Ayyüce ile adım atmadıkları şehir, kasaba ve köy koymayıp geziyorlardı. Dostlarının olduğu kadar, çekemeyip arkalarından hasetlik ve hatta düşmanlık besleyenler de az değildi. Ama hiçbir engel tanımıyorlar, geceyi gündüze katıp, az zamanda çok iş yapmak için çırpınıyorlardı.

Özbekistan'da iş yapan Türk İş damlarının birçoğuyla da tanışmışlardı. Cuma günleri namaz ve sohbe gidiyorlar, işçilere İslam'ı ahlak ve faziletini anlatmaya çabalıyorlardı. Bu ise; birçok işyerinde hırsızlığın azalmasına, diyalog ve verimin artmasına sebep olmuştu. Türk iş adamlarından biri, Celil bey ve eşini ödüllendirmek adına 'haç masraflarını karşılayacağını' söyledi. Daha sonra buna, Satı Ana'da ilave edildi.

Yakın olan haç için hazırlıklar yapıldı. İlahi lütuflardan istifade edebilmek için, nefsanî sözleşmeleri ve beşeri zaafırlara iptal mührünü basarak, Taşkent'ten kutsal topraklara uçtular. İlahi rahmetin bereket kapısından girerek, sır ve hikmetler sarayına vasıl oldular. Her türlü gel-geç sevdaları geride bırakmışlardı.

Nebinin "Haç, tıpkı körüğün demirdeki pası temizlemesi gibi günahları temizler," ifadesi ile bedenen ve ruhen yıkıyorlardı. "Lebbeyk; yani Buyur Allah'ım! Emrine teslim ve hazırım,"diyerek muhabbet ve teslimiyet içinde, gönül ateşininin meşalesini tutuşturuyorlardı. Haç, ifaya mecbur olunan bir emr-i

İlahîydi.

Kâbe; Azeroğlu İbrahim'in yaptığı bina ise de, insan gönlü ise Celil ve Ekber olan Allah'ın nazargahıydı. Kâbe, Cenab-ı Allah'ın hane-i berr'i idi. Ziyareti farz olan bir beytti. Basireti olan; gönül Kâbe'sini tavaf eder, taş-topraktan yapılmış Kâbe'nin asıl manası gönlüdü. Onun vesilesiyle gönlün Rabbine daha yakın hale gelmesiydi. Bembeyaz ihramlar içersinde meleklerin letafetinden hisse alma gayretindeydiler.

Allah'ın sonsuz rahmetinin tecelli ettiği, af ve mağfirete mazhar olanlar, derin bir iman heyecanı içinde Kâbe'nin etrafında bir vahdet tablosu sergilerler. Gönül beraberliğinin huzur ve süruru içinde güzel bir din kardeşliği yaşanır.

Bir af ve iltica makamı olan Arafat, kabirden kıyamet sabahına kalkışı ve mahşer meydanına toplanişı hatırlatır. Orada amir-memur, zengin-fakir, cahil-âlim bir arada, aynı elbiseler içinde, aynı meydanda ve aynı saftadır. Âdem (As)la, Havva validemizin bulunduğu yer. Vuslat yeri... Hidayet verene, sığınma, şükür ve teşekkür yeri... Ki Allah'ın vakfe yapan kullarından razı olduğu yer...

Arafat'tan sonra arefe günü günbatımından bayram sabahına kadar zikir ve dua ile teslim oluş... O Müzdelife ki, teslimiyet içinde sadece Allah'a yönelmenin yeri değil miydi?

Mina'da şeytan taşlama; Hz. İbrahim, Hz. İsmail ve Hz. Hacer'e verdiği vesvese sebebiyle kovup taşlamaların bir hatırası ise de, aslolan içerideki şeytani taşlamaktı. İnsan içindeki vesvese, şüphe ve hataları ne kadar taşıyabiliyordu?

Haçta, kulun ulaşması arzu edilen seviye ve kıyam 'devamlı dua ve zikir halinde olabilmekti.' Allah'ın resulü; "Beytullah, etrafındaki tavaf, namaz gibidir, Ancak bunda konuşabilirsiniz. Öyle ise kim tavaf sırasında konuşursa sadece hayır konuşsun," buyurur.

Bakara Suresi 158.ayetinde "Şüphesiz Safa ile Merve, Allah'ın nişanelerindendir" buyurur. Say; hiçlik ve acziyet itirafı içinde iltica hikmetini taşımaktı. Safa tepesinden başlayıp, Merve tepesine gidip gelmelerde ki acziyetle tekbirle, tehlil ve salavatla Yaratan'a teslim oldular.

Medine-i Münevvere ve Ravza-ı Mutahhara Allah'ın Resulünün şerefliendirdiği muazzez topraklardı. Yüce Nebi: "Hacılar Allah'ın ziyaretçileridir. Ziyaret edilenin, kendisini ziyaret edene ikram etmesi, üzerindeki bir haktır," buyururdu. Nasibi olan nasibi kadar alır. Huzur ve huşu içinde, geride yüreklerini bırakarak, sayısız manevi kazançlarla geri döndüler.

...

Haç dönüşü bir hafta, on gün gelen giden ziyaretçi misafir hiç eksik olmadı. Yapılan ikramlar, yaşanan sohbetler Haccın atmosferini eve taşımıştı. Yüce Nebi "Makbul bir haccın mükâfatı ancak cennettir..." diye buyuruyordu.

Hac; şükürlerini artırmış, Tevhid inançlarını ve dini duygularını daha da çoğaltmış, malına kıyarak cömertliğe taşımış, çekingenlikleri gitmişti. Nefislerine, ailelerine ve içinde buldukları topluma karşı yapmakla zorunlu oldukları sorumlulukların bilincine varmışlardı. Kul hakkına saygı duygularını pekiştirmişlerdi.

...

İki hafta sonraydı. Satı Kadın aniden hastalandı. Semerkant'ta hastaneye kaldırdılar. Yaşlı vücudu sıcağa ve yorgunluğa dayanamamıştı sanki... "Sevgili Oğlum, Sevgili Kızım ben gidiciyim. Geride ne var, ne yok size bırakıyorum. Ben sizlerden memnunum, Allah'ta sizlerden memnun olsun. Tüm haklarım sizlere helali hoş olsun. Siz de haklarınızı helal edin,"dedi.

Ayyüce ile Celil "Bizim sizde ne hakkımız olabilir? Her şeyimizle helal olsun," dediler.

Bir cuma günü sabaha karşı hayata gözlerini yumdu. Haçla birlikte yüzünde parlayan nur yüzünden hiç eksik olmadı. Satı Kadın Altıgül mezarlığına defnedildi. Satı Kadın huzur içindeydi.

...

Ant-230312